

Släktcirkeln

Forum för cirkelledare 20 Juni
2001

Utgivare: **Sveriges Släktforskarförbund**

Postadress: Box 30222, 104 25 Stockholm

Redaktör: Gunvor Hjærtström

Tel: 08 - 695 08 90

Fax: 08 - 695 08 24

Välkommen till cirkelledarkonferensen

Cirkelledarkonferensen 2001 äger rum
lördagen 25 augusti i Rotundan, Boråsparken
Tiden är 10.00–12.00.

Konferensen leds av Ragnar Fornö.

Skicka gärna in ämnen för att diskuteras

Anmälan skickas senast den **20 juli 2001** till
Sveriges Släktforskarförbund,
Box 30222, 104 25 Stockholm.

Har du inte fått bekräftelse på din anmälan
senast den 10 augusti så kontakta kansliet i
Stockholm!

Släktforskningens Mysterium

Ewa Johansson presenterar
sin bok och tankarna bakom
den. Ewa har studiecirklar i
Kristianstad med omnejd se-
dan flera år.

Hon tyckte inte att någon lä-
robok fyllde hennes krav på
kursinnehåll, så hon skrev en
själv. Boken innehåller ämnen
så det räcker till flera fortsätt-
ningskurser också.



Anmälan till cirkelledarkonferensen den 25 augusti 2001

Tydligt namn:

Adress:

Postadress:

Förbund/förening:

Telefon:

Jag anmäler mig till Cirkelledarkonferensen

Jag föreslår att följande tas upp. Skriv på baksidan.

Släktcirkeln i din hand!

- Äntligen, utbrister du förhoppningsvis.
- Detsamma, säger jag.

Jag har efterträtt Johan Axel Lindman på förbundet och i våras fått ansvaret för denna publikation.

På första sidan har du redan bekantat dig med anmälan till cirkelledarkonferensen i Borås.

Förra årets protokoll från konferensen i Linköping har du möjlighet att läsa på sidan 3. I sista stycket under fortsättningskurser efterlyste Arne Carlsson utbildning av cirkelledare. Läs på följande sidor hur framgångsrikt de löste problemet i Eskilstuna.

På sidan 6 skriver Magnus Bäckmark om mig, åtminstone på de tre första raderna. Jag drabbades verkligen av släktforskningen och med denna iver, som Magnus beskriver, var jag inte så noga med att ange källan i början. När jag väl insåg vikten av det var det många, många timmars arbete som behövdes för att göra om allt.

Sedan gick jag på kurser och föreläsningar av skiftande kvalité. Kurser som inte uppfyllde mina förväntningar och sådana som överträffade förväntningarna med råge.

Ledarens pedagogik och lyhördhet för gruppens önskemål ser jag som en mycket viktig del av en cirkel. Ett krav som varje deltagare har rätt att kräva.

Vad hände sen?

Förra året efterlyste jag på konferensen ett kompendium för en cirkelledare att kunna få uppslag till ämnen för fortsättningskurser, att snabbt hitta källor för vidare läsning. En arbetsgrupp tillsattes. Arbetsgruppen har inte kommit igång av olika skäl.

En cirkelledare har hört av sig och önskade en lista på hembygdsföreningar och kontaktpersoner för dessa. Det ligger ju väldigt nära till hands att efter att antal namn väcks intresset för hur människorna bakom namnen levde sina liv.

På nätet finns en utmärkt länk för dig som har möjligheten till det.

www.hembygd.se

gå vidare på Länsskafferiet och du hittar den hembygdsförening du är intresserad av.

UR-Akademiens videoband

Cirkelledare Lena Svensson i Sigtuna har på sin cirkel använt UR-Akademiens TV-serie; Släktforska - sök dina rötter.

- Deltagarna får höra några minuter någon annans röst än min och få andras förklaringar på det vi arbetat med, säger Lena. Hon tycker att cirkeldeltagarna har uppskattat det och tipsar andra cirkelledare att prova.

Släktforska - sök dina rötter

Programserien är på 60 minuter och består av 11 avsnitt.

Det har varit svårt att få köpa programserien av SVT. Carl Szabad har styrelsens uppdrag att försöka förvärva några uppsättningar till försäljning via förbundet.

Ha en skön sommar!

Idag kom den till min hembygd, Tornedalen, med varmest i landet! Om det är ett mätverktyg för vårt avlånga lands vitt skilda klimatzoner.

Vi ses i Borås!

Gunvor Hjærtström

010614



Jag föreslår att följande ämne/ämnen tas upp på Cirkelledarkonferensen

Cirkelledarkonferens i Linköping 26 augusti 2000

Förbundsstyrelseledamoten Ragnar Fornö hälsade de omkring 35 deltagarna välkomna till Cirkelledarkonferensen i Gula Paviljongen, Folkets Park, Linköping. Ragnar Fornö presenterade sig och konferenssekreteraren, tillika förbundssekreteraren, Johan Alex Lindman. Erik Thorell, som lett konferenserna sedan 1988 kunde tyvärr ej delta denna gång, men sände sina hälsningar till konferensdeltagarna.

Nytt från SVAR

Göran Stenmark, SVAR i Ramsele, informerade om den nya skriften "Mer om vad SVAR har – Nyttigt och spännande för dig som släktforskar". Skriften tar upp "dolda" mikrofilmade arkiv som hittas i SVAR-katalogens allmänna del. SVAR har alltså samlat detta ganska outnyttjade material i en tipskatalog. Exempel på innehållet är brandförsäkringar, fabriksberättelser, fångvård, gårdshandlingar och bykistor, idrott, landshövdingeberättelser, Nya Sverige, kyrkböckerna från den svenska kolonin i Västindien, S:t Barthélemy, provinsialläkarberättelser, sjömanshus och trolldom.

SVAR har dessutom nyligen gett ut skriften "Påbyggnadskurs i släktforskning", som är en fortsättning på förra årets broschyr "Släktforska. Sök dina rötter" (grundkurs utgiven samarbete med Sveriges Släktforskarförbund i anledning av TV-serien om släktforskning i UR-Akademins regi). Denna handledning avser att ge tips och lösningar på forskningsproblem då man vill veta lite mer om sina förfäder än enbart data kring släktingarnas födelse, giftermål och död. Ur innehållet kan nämnas flyttningsattester, domstolsväsendet och domböcker, bouppteckningar, emigrantforskning, Internet och dataprogram för släktforskare. Bägge skrifterna finns till försäljning hos SVAR i Ramsele.

För närvarande är domstolsarkiven för Väster-norrland, Västerbotten och Norrbotten mikrofilmade, Jämtland nästan klart och Blekinge blir klart under 2001. Kyrkböckerna fram till 1991 är mikrofilmade för hela Norrland samt för Uppsala län. På tur står Vadstena landsarkivs område.

DISBYT

Olof Cronberg, Växjö, berättade därefter om databasen DISBYT som startade för tio år sedan och till vilken omkring 2100 forskare inkommit med uppgifter till. Sammanlagt består nu databasen av 3,5 miljoner poster. På söksidan anges namn (efternamn måste alltid anges), församling och län på den man söker, varefter eventuella träffar redovisas. Som medlem i DIS erhåller man ytterligare information,

bl.a. vem som inkommit med uppgifterna, och har man dessutom sänt in material till DISBYT erhålls också en familjeöversikt. DISBYT är t.o.m. tillgänglig och sökbar med s.k. WAP-telefoner!

Nya publikationer

Nils Marelus, f. folkbokföringsassistent, Uddevalla, visade upp sin och kyrkoherde Björn Fyrlunds nyligen utkomna "Kyrkobokföringshistorik", utgiven av Svenska kyrkans församlingsförbund. Historiken är en beskrivning av pastorsämbetenas arbetsuppgifter fram t.o.m. den 30 juni 1991 med vissa sidoblickar, samt utkast till stolpar i arkivbeskrivning. Skriften har tillkommit i samband med upprättande av arkivbeskrivning för Vessige pastorat i Hallands län, Göteborgs stift. Kyrkobokföringshistoriken kommer att finnas i förbundets försäljningssortiment fr.o.m. denna höst.

Ragnar Fornö tipsade om Elisabeth Thorsells och Ulf Berggrens bok "Finn din släkt", utgiven på Svenska Förlaget, vilken även den kommer att finnas att köpa hos förbundet under hösten.

Margit Lorensen informerade därefter om Ewa Johanssons bok "Släktforskningens mysterium. Lärobok i släktforskning", utgiven av Monitorförlaget, Vä.

Om de bägge förra böckerna kan du läsa mer på annan plats i detta nummer av Släktcirkeln.

Fortsättningskurser

Gunvor Hjærtström. Lidköping, inledde till ämnet fortsättningskurser och frågade vilka ämnen som efterfrågas vid fortsättningskurser. Ett förslag vore att samla ämnen till ett kompendium som förbundet kunde ge ut. Ämnen som kan behandlas är t.ex. utlandsforskning, oäkta barn, namnlagen och namnformer, yrken och skråväsendet och rariteterna i domstols- och andra arkiv.

Förslaget diskuterades och konferensen beslöt att tillsätta en arbetsgrupp för att undersöka behovet av ett kompendium för fortsättningskurser, vad som skall behandlas i kompendiet samt hur en sådan skrift skulle finansieras. Gunvor Hjærtström utsågs att leda arbetsgruppen, till vilken hon vill knyta ett antal cirkelledare. De som önskar delta i arbetsgruppen anmodas härmed höra av sig till Gunvor Hjærtström!

Vid den avslutande allmänna frågestunden efterlyste Arne Carlsson, Eskilstuna, kursutbildningar i förbundets regi. Såväl utbildning av cirkelledare som studiematerial för cirkelledare behövs.

Avslutning

Ragnar Fornö tackade deltagarna för givande diskussioner och tillönskade ett framgångsrikt cirkelledarår.

Vid protokollet:

Johan Alex Lindman

Cirkelledarutbildning - så löste vi det

Ett stort problem för oss i Eskilstuna – Strängnäs Släktforskarförening har varit det här med utbildning av cirkelledare. Något som undertecknad har tagit upp vid flera tillfällen under de år som jag har varit med och agerat inom den här mycket trevliga ”hobbyn”.

När vi har tagit upp frågan med ett antal studieförbund, så har vi tyvärr inte fått någon hjälp när det gäller utbildningen av ledare. Däremot skulle vi kunna få hjälp med att lära oss att fylla i de blanketter som används inom förbundet ifråga för att notera cirkeldeltagarnas närvaro.

Sveriges Släktforskarförbunds utbildning av cirkelledare har varit alldeles för kostsam med tanke på resvägar och uppehållskostnader och något material för att hemma i föreningen ordna utbildning har inte heller funnits att tillgå, så vitt jag vet.

Vid cirkelledarträffen på Släktforskarlagarna i Linköping tog jag också upp frågan, eftersom jag tänkte att jag skulle kunna få lite tips av alla proffs som var där, men tyvärr gick jag därifrån nästan lika dum som när jag kom dit.

Enligt min mening kom det fram en massa bra tips, som skulle kunna hjälpa mig i min egen forskning (om jag nu höll på och forskade förstås, men den delen sköter ju hustrun om i vår familj). Och det är klart att om man redan är cirkelledare och får lära sig mera och får bra tips, så är väl det helt OK.

Men nu var det så, att vi i ESSF stod inför en jätteutmaning, vi räknade med att få en massa intresserade släktforskare ”in spe”, alltså helt vanliga människor som i årtal hade gått och funderat på det här med släktforskning men inte kommit igång så där på riktigt!

Och har man då bara en eller kanske två medlemmar som har haft, eller skulle kunna tänka sig att hålla kurs, så sitter man där på ”pottkanten” och hoppas på att man trillar åt rätt håll!

Varifrån skulle vi få alla dessa nybörjare då, kan man fråga sig. Jo, föreningen fyllde ju 20 år under år 2000 och det skulle vi fira bl.a. med en utställning på Eskilstuna Stadsbibliotek och sedermera även i Strängnäs och på några andra ställen.

Utställningen, som vi hade kallat

Nyckeln till släktens historia -SLÄKTFORSKNING-

hade ett tema: Från Kjerstin Bryngelsdotter 1735 till Miss Universum 1984.

Det kanske inte är så svårt att gissa vem som var huvudpersonen i det temat.

Det blev naturligtvis succé.

Entrén till biblioteket blockerades fullständigt vid invigningen när Yvonne var där och klippte banden. Folk stod i kö för att komma fram och titta på vår utställning och vårt material.

Och naturligtvis väcktes de slumrande tankarna till liv hos många besökare. Vi fick 85 anmälningar till nybörjarkurs och där stod vi med max två cirkelledare!!!!

Vad göra?

Jo, en positiv ”grej” i Linköping under cirkelledarkonferensen var informationen från SVAR om det material som börjar komma fram därför och jag nappade direkt på deras nybörjarkurs om Petrus Henriksson i Junsele. Vi skaffade tre omgångar av kursmaterialet och började att sammanställa en kurs för cirkelledare.

- Hur vi fick tag i intresserade ledare? Jo, vi pushade lite på dem som vi tyckte skulle kunna passa som ledare med tanke på deras kunskap och personlighet, vi fick flera som kom och sa att dom var intresserade ”av att kanske ta en grupp om två – tre pensionärer under dagtid”.

Det här skedde under tiden som utställningen pågick och det blev mer och mer aktuellt under de tre veckor som vi hade utställningen bemanad på Biblioteket.

Alltnog, hustrun Anita, som är en duktig släktforskare och dessutom en duktig cirkelledare, tog tillsammans med Karl-Inge som medhjälpare hand om den ”kortkurs” (intensivkurs) som vi hade utfäst oss att anordna en lördag. Det var ca 20 st. som hade anmält sig och nog blir det intensivt alltid att sitta på en teoretisk nybörjarkurs en hel dag. Eleverna var ganska slut när dagen var över, men ett flertal blev medlemmar i

föreningen och har nu kommit igång med sin egen forskning.

Ja, då var det ”bara” 65 st. kvar då att ta hand om, men först skulle vi ju lära upp våra cirkelledare. Vi startade upp med en allmän samling i vår föreningslokal och jag berättade om styrelsens och föreningens intentioner beträffande utbildningen av dem och deras kommande elever. Det var 9 förväntansfulla och kanske skeptiska medlemmar och så undertecknad som samlades.

Vi enades om att ingen cirkel skulle få bestå av fler än 9 deltagare och det baserade vi på att vi hade 3 st. kurspärmar med mikrokort etc. och att det skulle kunna gå att vara 3 st. i vardera 3 arbetsgrupper när det kom till det praktiska arbetet.

Kurslitteraturen blev den klassiska: *Släktforska steg för steg* som vi har funnit är en visserligen dyr, men utmärkt uppslagsbok.

Ur denna och ur det material som Anita tidigare hade gjort så skapade vi ett stort antal innehållsrika OH-bilder som ger cirkelledaren en bra grund att berätta kring. Även SVAR:s CD om släktforskning fick vara med som inspirationskälla.

Vi gjorde upp en ordentlig kursplan, inte direkt timindelad, men i alla fall så pass specificerad att det har gått att följa den ganska noga. Här har vi lagt in vad som är viktigt att poängtera, i vilken ordning bilderna ska visas etc.

Naturligtvis så kräver det här att det finns tillgång till dator, skrivare etc. men det var inget problem i det här fallet.

En annan fördel är att när man har vetgiriga släktforskarcirkelledaraspiranter (vilket härligt långt ord), att dom har ambitionen att verkligen göra en bra kurs. Vi gjorde i ordning materialet för utbildningen tillsammans, var och en fick ”ställa sig upp” och gå igenom stycke för stycke inför sina kollegor, vi analyserade materialet och varandra, vi jobbade vidare med nästa omgång tills vi hade fått ihop bilder och kunskap till en cirkel i Släktforskning. Och i och med det så hade vi också fått ett antal medlemmar som skaffat sig ”mod” att ställa sig framför en grupp vetgiriga och intresserade människor som många av dom inte sett eller träffat tidigare.

En fördel med den gruppen, som nu har gjort

ett hästjobb, är att dom ställde upp till mer än 200 %. Jodå, det gjorde dom, först var varje ledare ansvarig för sin cirkel, men sedan ställde dom också upp som medhjälpare på en av dom andra cirklarna vilket gjorde att vi har haft två ledare till varje cirkel, vilket visat sig gå åt när man kommer in på den praktiska delen av jobbet.

Vi har nu precis kört färdigt alla grupperna, det blev till slut 7 kurser med lite blandat antal beroende på tidpunkt på dygnet.

Vi har kört: måndag middag, måndag kväll, onsdag förmiddag, onsdag middag och kväll, torsdag middag och så har vi kört en intensivkurs lördag / söndag under tre veckoslut, fyra timmar per dag.

Kurserna (cirklarna) har alltså gått 24 timmar uppdelat på 8 veckor, ja, förutom intensivkursen då. Det har varit blandad teori och praktik. Vi har haft tre mikrokortläsare igång och vi har fått en väldig massa nya medlemmar i vår förening som nu tillfälligt kan pusta ut och ta nya tag inför hösten eftersom vi har flera intresserade som står på kö för att få en nybörjarkurs under hösten. Sedan kan man väl förvänta sig att det är flera som vill ha påbyggnad / fortsättning eller vad man ska kalla det.

För att verkligen knorra till det för våra cirkeldeltagare har vi ordnat en bussresa till Arninge som vi hyr en kväll. Cirkelledarna åker med för att backa upp kursdeltagarna och samtidigt lära dem hur man betar sig på ett arkiv.

Allt detta har naturligtvis varit mycket jobbigt för oss allihop som har varit involverade först i vår egen utbildning, framtagning av material etc. men samtidigt så har det gett sjufaldigt tillbaka i form av nya vänner, nya medlemmar, stärkt självförtroende och för föreningen en stärkt ekonomi.

Man kanske skulle kunna säga:

Får du ingen hjälp, gör det själv!

Eskilstuna – Strängnäs Släktforskarförening
Arne Carlsson
Ordförande, Redaktör
(cirkelledarutbildare)

Fel spår – släktforskarens mardröm

Av Magnus Bäckmark

Som nybörjare drabbas man ofta av en glödande iver när man märker hur förfäderna i led efter led bakåt faktiskt går att spåra, och man vill förstås avtäcka glömskans täckelser från fler och fler av dem. En viktig uppgift för cirkelledaren är att varna för den fartblindhet som lätt uppstår. Kommer man in på fel spår kan det ge upphov till svårutrotliga skador.

En sak är att forskaren lägger ned stor tid och möda på ett falskt spår, men det blir verkligt skadligt om de falska uppgifterna sprids. En sådan spridning är mycket lätt gjord, via lokala anbytarträffar, Anbytarforum eller tryckta artiklar.

Inte minst det tryckta ordet är förrädiskt, märker jag, som arbetar med supplementbanden till Elgenstiernas Ättartavlor. Det är lätt att tro att allt som står där är sanning, men tryckfel, utelämnade uppgifter eller felaktigheter förekommer i snart sagt varje tabell.

Några vanliga felkällor:

Fel person i födelseboken. Från husförhörslängder har uppgiften fåtts fram att Per Andersson skulle ha varit född i grannsocknen 1735. I den aktuella födelseboken finns bara en Per – ”det måste nog vara han!” Nej, det behöver det inte alls vara. Anteckningar om födelseår varierar ofta från det verkliga födelseåret, och födelsesocknen kan också vara felaktigt angiven. Bot: Kartlägg vilka faddrarna är till Pers och hans förmodade syskons barn. Om familjerna verkligen är släkt så uppträder de oftast som dopvittnen till varandras barn, såvida de inte bor på för långt avstånd från varandra. Pers förmodade föräldrars bouppteckningar kan också kontrolleras, för att se om Per tas upp i dem. Familjerna på de båda orterna kan följas i mantalslängder (om inte husförhörslängder finns) för att se om den antagna sammanlänkningen kan stämma. Finns en son Per kvar i grannsocknen samtidigt som ”vår” Per börjar uppträda på den nya orten, så kan det ju inte vara fråga om samma person.

Föräldrarna står i husförhörslängden. Ingen födelsebok finns, men i den tidigaste husförhörslängden för socknen står Ingeborg Svendsdotter som dotter i huset till ett ålderstiget par, Sven

Persson och Hanna Mårtensdotter – ”de måste vara hennes föräldrar!” Nej, modern kan vara en annan. Hanna kan vara en andra eller tredje hustru till Sven. Hanna måste kunna beläggas vara gift med Sven vid tidpunkten för Ingeborgs födelse för att kunna antas vara hennes mor. Hypotesen om moderskap kan styrkas om namnet Hanna återfinns bland Ingeborgs döttrar.

Son efterträder far. Nils Olsson kan beläggas i mantalslängder tillbaka till 1656. I den närmast äldre längden, från 1654, finns en Olof Nilsson – ”det måste vara fadern!” Ja, det är troligt, om det är ett ensamt hemman. Om det är en större by måste man kunna visa att det rör sig om samma gård, för namnen är för vanliga för att tas som alltför starka indicier. Givetvis bör byns invånare följas i domböcker för att få ytterligare ledtrådar. Det kan ju röra sig om en slump – att Nils far råkar ha samma förnamn som Olof, och att Nils i stället är en måg, en annan släkting eller en helt obesläktad person som har kommit till gården.

Överhuvudtaget är stereotyp namngivning ofta en svårighet. I Möja i Stockholms skärgård fick till exempel var fjärde pojke namnet Erik på 1700-talet, och nästan lika vanliga var namnen Anders, Per och Jan. Sedan förekom några Mats, Olof och ett fåtal andra. På kvinnosidan var de helt dominerande namnen Anna, Kajsa, Greta, Stina, Brita. Detta ställde till vissa förväxlingsrisker när jag kartlade denna socken, som mina mödernerötter finns i. Det var inte så lätt att skilja gamle Per Ersson (f 1730) från unge Per Ersson (f 1740) och nye Per Ersson (f 1735) när alla bodde i Långvik och oftast inte skrevs med sina särskiljande prefix. Situationen liknar ofta denna i stora delar av landet i äldre tider.

Man måste alltid ta med slumpen i beräkningen. Ett exempel är att det i Baltikum omkring 1600 fanns två släktingar med samma namn, Henrik Knorring, och deras hustrur var också släktingar och bar samma namn, Gertrud Vietinghoff. Givetvis sammanblandades deras familjer av äldre tiders genealoger och trasset har lösts först på senare tid.

Felaktigheter uppstår ofta när en person enbart av namnet antas höra ihop med några andra. I Elgenstierna står till exempel att Hans Bröms var bror till adelsmännen Arvid och Nils Bröms, vilket visserligen kan tyckas vara rim-

ligt eftersom de hade anknytningar till samma socken och tillhörde samma generation. I själva verket var dock Hans son till en borgmästare i Nyköping.

Ett kardinalfel hos släktforskaren är att han eller hon ofta vill se ett samband. Finns en oäkta Karl Gustav Karlsson bland anorna så ses gärna Karl XV som en tänkbar kandidat till faderskapet, och inom släkten Hård har man så långt man kan minnas "vetat" att det någonstans finns en koppling till släkten Hård af Segerstad. Lysande namn drar intresse till sig, men Sverige är ett stort land. Ett släktnamn som mitt eget är min släkt inte ensam om, utan det bärs eller har burits inom uppemot tio helt olika släkter. Hur många hundra olika släkter Hård som finns och har funnits står skrivet i stjärnorna. Även inom samma by lurar som vi sett stora förväxlingsrisker.

Som släktforskare gäller det att inte dra förhastade slutsatser utan att säkra varje led!

Här följer två texter som publiceras i nästa nummer av *Släkthistoriskt Forum* 3/01, som kommer ut i juni

•••••

Förbundskansler Schröder besökte sin fars grav

Intresset för att söka sina rötter i den känsliga perioden 1939-1945 ökar såväl inom som utom Tyskland. På samma sätt kan man nu öppet tala om att 15 miljoner tyskar fördrevs från sina hem öster om Oder-Neisse-linjen och kan berätta det med smärta men också mogen historisk förståelse.

Gerhard Schröder har besökt sin fars grav i Rumänien - en far som han aldrig sett. Men hur kunde han hitta graven? Jo nu, efter murens fall, finns det hjälp att få och det finns särskilda organisationer som hjälper till i sökandet efter stupade fäder och okända gravplatser.

I Mitteldeutsche Zeitung skrev Norbert Schwartz ett läsarbrev för en tid sedan och berättade att han tack vare en tidningsartikel kommit i kontakt med den nybildade organisationen "Liga für Russisch-Deutsche Freundschaft". För 40 DM hade man först sökt och funnit uppgifter

om Norberts far som satt i sovjetiskt fångläger. Efter ytterligare 380 DM fick Norbert Schwartz kopior på alla funna originaldokument plus översättningar från krigsarkiv, förhörböcker, dödsbevis och begravningsprotokoll.

"So erfuhr ich 56 Jahre nach dem Krieg etwas über meinen Vater" avslutar Norbert sin känsloladdade berättelse.

Fotnot: Suchreferat Moskau, Liga für Russisch-Deutsche Freundschaft, Marrosseika-Straße 7/8 A/ Nr. 190, 101000 Moskau. Russland.

Gustaf von Gertten

•••••

Kan vi lita på våra källor – präster?

Jag har alltid litat mer på födelseböcker än på husförhörlängder och det gör jag väl fortfarande även om min tilltro till prästerskapet nyligen fick sig en liten knäck:

Brita Cajsa döptes i Mulseryd den 31 mars 1825. Hon föddes i Ryd Sörgård.

Med prydlig piktur anges föräldrarna heta Abraham Mårtensson och Sara Pettersdotter. Men husförhörlängderna (AI:3 och 4) placerar henne i en annan familj, Abraham Håkansson med hustru Sara Svensdotter, även den familjen boende i Ryd Sörgård.

I samma by fanns alltså två par Abraham och Sara. Hos vem hör Brita Cajsa hemma? Det rätta (?) svaret får man när Abraham Mårtensson med familj lämnar Ryd 1828 och Brita Cajsa flyttar hemifrån 1844 till Högråten i Mulseryd.

Där gifter hon sig 1847 med Peter Thorsson och i vigsellängden anges hennes föräldrar vara Abraham Håkansson och hans hustru. Samma uppgift återkommer, när hon som ung änka gifter om sig med Carl Svensson 1859.

Att präster inte alltid är att lita på i materiella frågor får man nog acceptera. Det sägs ju att de ibland stärkte sig med flaskan, så Brita Cajsa

– var det Abrams och Saras flicka – eller var det Abrams och Saras? De bodde ju i samma by, så det får väl ge sig i framtiden – skål och gutår!

Så en kort fråga till läsekretsen: Var Smålands präster mindre pålitliga än andra?

Hjärtliga hälsningar!

Bengt Fredricsson

Programstomme för konferensen

Dag: Lördagen den 25 augusti 2001

Tid: 10.00-12.00

Plats: Rotundan i Boråsparken

Detaljprogrammet får du med bekräftelsen till konferensen.

Anmälda ämnen som vi tar upp är bl a

SVAR-nytt. Göran Stenmark

Förbunds-nytt. Gunvor Hjærtström

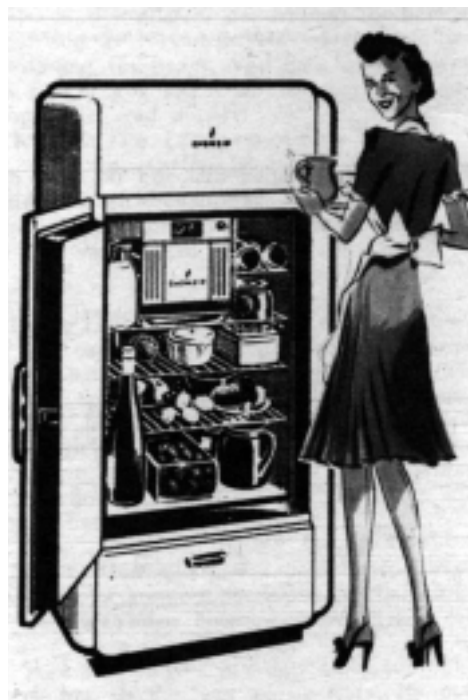
Pedagogik. Ragnar Fornö

Dopseder genom sekler. Ewa Johansson
som också presenterar sin bok.

Efter en kort bensträckare delar vi upp oss i grupper och diskuterar bl a de ämnen som du har föreslagit i din anmälan och;

- *Hur blir jag en duktig pedagog och lyhörd för mina cirkeldeltagares önskemål.*

- *Dopvittnen och deras betydelse*



Förbeställd lunch serveras i Rotundan.

Beställ din lunch vid ankomsten!

Släktforskardagarna den 25-26 augusti 2001 i Borås har som tema Från gårdfarihandel till postorder

De lokala föreningarna som arrangerar årets släktforskardagar är:

Västgöta Genealogiska Förening

Borås Släktforskarklubb

Kinds Forskarklubb

Marks Härads Släktforskarförening

Ulricehamnsbygdens Forskarklubb

Ur programmet:

Föredragen hålls i Boråsparakens Rotunda och utställarna håller till i Parkhallen i samma park.

Under fredagen den 24 augusti anordnas två utflykter. Den ena går runt sjön Åsunden. I Birgit Sparres romansvit "Gårdarna runt sjön" finns den natursköna trakten beskriven.

Den andra går söderut genom Viskans och Häggåns dalgångar till Horred. Flera förläggargårdar, typiska för trakten, passeras under resan. Besök på Marks Pelle Vävare och Språkareds Emaljverk i Kinnahult blir det.

Ramnaparken med Borås museum och Textil-museet i stan är värda ett besök.

Shoppingcentrat Knalleland, liksom Borås Djurpark finns ett stenkast ifrån aktiviteterna kring släktforskningen.

Gör ett besök på arrangörernas hemsida

boras2001.shows.it

**Varmt välkomna
till årets Släktforskardagar i Borås!**